

MUJERES VIVAS Y UNIDAS CONTRA EL MACHISMO

La violencia machista contra las mujeres y las niñas es la **violación de derechos humanos más generalizada** a lo largo y ancho del planeta; consecuencia de la brutal desigualdad estructural generada por el sistema patriarcal y capitalista, que se ensaña más si cabe contra las mujeres de clase trabajadora, las más precarias, las más empobrecidas.

Las feministas del mundo estamos logrando que la cruel violencia que sufren las mujeres iraníes y afganas sometidas por el patriarcado religioso, y que están respondiendo con una valentía de la que nos sentimos profundamente orgullosas, deje de considerarse una cuestión cultural, denunciando que es la parte más visible de la crueldad patriarcal y exigiendo que la laicidad sea el común denominador para la democracia.

También constatamos las desastrosas consecuencias de todos los conflictos bélicos que nunca debieron iniciarse, que ponen en riesgo no sólo a la población de los países implicados, especialmente a las mujeres y niñas, sino la paz y el bienestar de todas nosotras. Como feministas y antimilitaristas decimos **¡NO A LAS GUERRAS!**

En nuestro país, los feminicidios –que son la expresión más cruda de violencia contra las mujeres– siguen aumentando. La falta de compromiso real de las instituciones las hace responsables al no poner los medios necesarios y efectivos para prevenir, combatir y erradicar esta terrible vulneración de los Derechos Humanos de las mujeres y sus criaturas.

Desde el año 2003, 1.166 mujeres han sido asesinadas en España por sus parejas o exparejas, según datos oficiales. Desde 2013, han asesinado a 48 menores por violencia vicaria. En los últimos 12 meses, **han asesinado a 70 mujeres y 1 niño.**

A pesar de contar con un marco jurídico avanzado, como la Ley de Medidas de Protección integral contra la violencia de género (Ley Orgánica 1/2004), con la Ley para Igualdad efectiva de mujeres y hombres (Ley Orgánica 3/2007), con la Ley Orgánica 2/2022 de mejora de la protección de las personas huérfanas víctimas de la violencia de género y del Pacto de Estado y el Pacte Autonómico contra la Violencia de Género, su desarrollo y aplicación continúan siendo insuficientes e inoperantes, y nuestra legislación está en riesgo de retroceder.

DENUNCIAMOS que el sistema judicial sigue siendo misógino y reaccionario, que penaliza y criminaliza a las mujeres, nuestras hijas e hijos, utilizando el falso Síndrome de Alienación Parental (SAP) en contra de las madres protectoras como medida ejemplarizante para Las demás.

EXIGIMOS que se retire la patria potestad, la custodia compartida impuesta y el régimen de visitas a los maltratadores y abusadores. Rechazo judicial del falso SAP o equivalentes, así como la suspensión de los programas de coordinación parental. **UN MALTRATADOR O ABUSADOR NO ES UN BUEN PADRE.**

EXIGIMOS que se dote de más recursos humanos y económicos al sistema judicial y que se creen en cada partido judicial oficinas de atención especializadas a las víctimas y juzgados de violencia sobre las mujeres. Sensibilización y Formación obligatoria en igualdad y prevención de la violencia machista a todos los operadores judiciales. **¡BASTA YA DE JUSTICIA PATRIARCAL!**

DENUNCIAMOS la violencia sexual que sufrimos, cada vez más brutal y perpetrada hacia mujeres más jóvenes, cuyo aumento y gravedad reflejan la naturalización y normalización de las culturas de la pornografía y del sistema prostitucional. Violencia ejercida, de forma exponencial, en edades más tempranas por adolescentes. Igualmente, denunciemos la mutilación genital femenina y los matrimonios forzados de niñas y jóvenes.

EXIGIMOS que se implemente de manera efectiva la Coeducación y la educación afectiva y sexual con perspectiva feminista en todos los ciclos educativos, así como la formación específica para todo el personal que interviene en los procesos, medios de comunicación y sociedad, especialmente a los hombres y a los jóvenes, para que rompan con una cultura de tolerancia y negación que perpetúa la desigualdad entre los sexos y la violencia que causa. **LA IGUALDAD TAMBIÉN SE APRENDE.**

DENUNCIAMOS la violencia obstétrica y su hermetismo, también que tengamos que seguir exigiendo garantías para que se cumplan nuestros derechos sexuales y reproductivos.

EXIGIMOS que no se permita ni un solo paso atrás, como ha pasado recientemente en EEUU en los derechos sexuales y reproductivos de las mujeres: **ABORTO SEGURO Y GRATUITO**, garantizado dentro del sistema sanitario público. **QUE NO SE PERMITA EL ACOSO A LAS MUJERES QUE HACEN USO DE SU DERECHO POR PARTE DE FUNDAMENTALISTAS RELIGIOSOS**

DENUNCIAMOS la violencia de la industria de la explotación reproductiva, que acosa a las jóvenes para que vendan sus óvulos y a las mujeres empobrecidas de países donde la laxitud del marco legal las empuja a alquilar sus úteros.

EXIGIMOS que se derogue la instrucción que permite la inscripción en el registro civil de niñas y niños víctimas de compraventa mediante la práctica neoliberal de úteros de alquiler.

DENUNCIAMOS el sistema prostitucional que normaliza y potencia las industrias de la pornografía y de la prostitución, bases principales de la trata y de mafias de proxenetas, cuyo fundamento es la deshumanización de mujeres y niñas para ser usadas por hombres como meros objetos de satisfacción, de abuso de poder y de ejercicio de violencia sobre nosotras.

EXIGIMOS que se elabore con carácter urgente la legislación abolicionista del sistema prostitucional para frenar la explotación sexual de millones de mujeres y niñas, que garantice a las mujeres en situación de prostitución la ayuda y los recursos necesarios y suficientes para su protección, atención y reparación integral, que persiga las redes criminales del proxenetismo y trata con fines de explotación sexual, penalizando además la demanda por constituir un elemento esencial y clave para la pervivencia de esta forma de esclavitud. **SIN PUTEROS NO HAY PROSTITUCIÓN.**

DENUNCIAMOS que no esté garantizada la educación pública, laica, libre de la injerencia de ideologías religiosas contrarias a la educación científica y cuyos principios contravienen los de libertad e igualdad de derechos y oportunidades de mujeres y hombres.

Por lo tanto, **EXIGIMOS** un sistema educativo público, laico, igualitario y de calidad.

DENUNCIAMOS la amenaza de eliminar a las mujeres como sujeto jurídico de las leyes específicas de protección y garantía de nuestros derechos.

EXIGIMOS que se consideren las políticas de igualdad de mujeres y hombres prioritarias e irrenunciables porque atacan de raíz esta violencia. Todas las Administraciones tienen que trabajar de manera conjunta y coordinada en todos sus niveles en las medidas para la erradicación de la violencia contra las mujeres. **TERRORISMO MACHISTA, CUESTIÓN DE ESTADO.**

DENUNCIAMOS la ley de extranjería vigente, ley que violenta de manera especial a las mujeres migrantes. A pesar de su reciente reforma, únicamente agiliza los trámites de regularización, pero sigue recluyéndolas en los nichos laborales más precarios y rechazados, atrapándolas en un “suelo pegajoso” sin oportunidades de salir del mismo.

EXIGIMOS que se garantice la protección de los derechos, la regularización y el derecho de asilo a todas las mujeres migrantes. **DEROGACIÓN DE LA LEY DE EXTRANJERÍA.**

EXIGIMOS que se cierren los CIES, Centros Internamiento Personas Extranjeras, donde se les priva de libertad por una falta administrativa, sin haber cometido ningún delito, y donde las mujeres no tienen sus derechos mínimos garantizados.

DENUNCIAMOS la escasez y falta de efectividad de las políticas activas de empleo existentes dirigidas a las mujeres, especialmente a las víctimas de violencia de género.

EXIGIMOS que los Servicios Públicos de Empleo presten a las mujeres víctimas de violencia de género una atención especializada y confidencial, que sea efectiva, a través de la elaboración de un itinerario sociolaboral individualizado que incluya la formación específica necesaria.

EXIGIMOS que la inserción sociolaboral de las mujeres en situación de violencia de género sea un objetivo prioritario de las administraciones públicas.

EXIGIMOS el control y seguimiento de los Protocolos contra el acoso sexual y el acoso por razón de sexo que son imprescindibles para prevenir y erradicar las violencias contra las mujeres en los centros de trabajo.

EXIGIMOS la incorporación de la prevención de la violencia de género como materia central en los planes de igualdad, sean voluntarios u obligatorios.

DENUNCIAMOS que aún existen regímenes laborales que mantienen en desigualdad, subordinación y precariedad a las mujeres, como el de trabajadoras del hogar, que, aunque se han conseguido avances aún no se han equiparado en derechos al resto de la clase trabajadora.

EXIGIMOS que se agilice la adaptación de la legislación nacional al recientemente ratificado Convenio 189 de la OIT

DENUNCIAMOS el patriarcado y el capitalismo depredadores que están acabando con los recursos naturales y las vidas de sus defensoras.

EXIGIMOS que los gobiernos no sean cómplices de la violencia ejercida por las transnacionales contra las activistas y contra el planeta.

EXIGIMOS con urgencia mayor ambición de las políticas en favor de la vida y del entorno que nos sustenta.

DENUNCIAMOS que la cultura patriarcal nos culpabiliza de todo lo que nos pasa por ser mujeres, sin que la sociedad, los medios de comunicación y los poderes públicos se enfrenten a los mitos misóginos y anti feministas, utilizando un lenguaje sexista e invisibilizando a las mujeres.

EXIGIMOS un lenguaje inclusivo y la visibilización de las mujeres y sus aportaciones en todos los ámbitos a lo largo de la historia.

DENUNCIAMOS la privatización de los servicios públicos dirigidos a las mujeres víctimas de violencia machista.

EXIGIMOS que se garanticen sus derechos facilitando todos los recursos de protección y ayuda suficientes para cubrir las necesidades económicas, de salud, habitacionales, formativas y laborales. **REVERSIÓN A LO PÚBLICO Y GESTIÓN DIRECTA DE LOS RECURSOS ESPECIALIZADOS EN MUJERES.**

DENUNCIAMOS la violencia institucional hacia las mujeres víctimas de las violencias machistas. **EXIGIMOS** responsabilidades políticas en todos los estamentos que la ejercen.

DENUNCIAMOS las múltiples violencias y discriminaciones que sufren las mujeres en situación de mayor vulnerabilidad, como las mujeres con discapacidad, las mujeres mayores, mujeres del ámbito rural.

EXIGIMOS políticas y recursos públicos que atiendan las interseccionalidades.

La violencia contra las mujeres y las niñas es una vulneración sistemática de los derechos humanos, y **NO** puede tener cabida en una sociedad que se precie de ser democrática.

POR ESO HOY ESTAMOS AQUÍ, PORQUE NOS QUEREMOS VIVAS, LIBRES Y UNIDAS CONTRA EL MACHISMO Y DECIMOS ALTO Y CLARO QUE....

EL MACHISMO NOS MATA

ORGANIZADAS Y MOVILIZADAS, DENUNCIAMOS TODAS LAS VIOLENCIAS MACHISTAS

¡¡SOLAS VAMOS MÁS RÁPIDO, JUNTAS VAMOS MÁS LEJOS!!

**QUEREMOS, AHORA Y SIEMPRE, ¡UNA VIDA LIBRE DE VIOLENCIAS MACHISTAS!!!
VIVA, VIVA, VIVA, LA LUCHA FEMINISTA!!!**

DONES VIVES I UNIDES CONTRA EL MASCLISME

25 novembre 2022

La violència masclista contra les dones i les xiquetes és la **violació de drets humans més generalitzada** de llarg a llarg del planeta; conseqüència de la brutal desigualtat estructural generada pel sistema patriarcal i capitalista, que s'acarnissa més si cap contra les dones de classe treballadora, les més precàries, les més empobrides.

Les feministes del món estem aconseguint que la cruel violència que sofreixen les dones iranianes i afganeses sotmeses pel patriarcat religiós, i que estan responent amb una valentia de la qual ens sentim profundament orgulloses, deixi de considerar-se una qüestió cultural, denunciant que és la part més visible de la crueltat patriarcal i exigint que el laïcisme siga el comú denominador per a la democràcia.

També constatem les desastroses conseqüències de tots els conflictes bèl·lics que mai degueren iniciar-se, que posen en risc no només a la població dels països implicats, especialment a les dones i xiquetes, sinó la pau i el benestar de totes nosaltres. Com a feministes i antimilitaristes diguem **NO A LES GUERRES!**

Al nostre país, els **feminicidis** –que són l'expressió més crua de violència contra les dones– continuen augmentant. La falta de compromís real de les institucions les fa responsables perquè no posen els mitjans necessaris i efectius per a prevenir, combatre i erradicar aquesta terrible vulneració dels Drets Humans de les dones i les seues criatures.

Des de l'any 2003, 1.166 dones han estat assassinades a Espanya per les seues parelles o exparelles, segons dades oficials. Des de 2013, han assassinat 48 menors per violència vicària. En els últims dotze mesos, **han assassinat a 70 dones i 1 xiquet.**

Malgrat comptar amb un marc jurídic avançat, com la Llei de Mesures de Protecció integral contra la violència de gènere (Llei orgànica 1/2004), amb la Llei per a l'igualtat efectiva de dones i homes (Llei orgànica 3/2007), amb la Llei orgànica 2/2022 de millora de la protecció de les persones òrfenes víctimes de la violència de gènere i del Pacte d'Estat i el Pacte Autonòmic contra la Violència de Gènere, el seu desenvolupament i aplicació continuen sent insuficients i inoperants, i la nostra legislació està en risc de retrocedir.

DENUNCIEM que el sistema judicial continua sent misogin i reaccionari, que penalitza i criminalitza a les dones, les nostres filles i fills, utilitzant la falsa Síndrome d'Alienació Parental (SAP) en contra de les mares protectores com a mesura exemplaritzant per a les altres.

EXIGIM que es retire la pàtria potestat, la custòdia compartida imposada i el règim de visites als maltractadors i abusadors. Rebuig judicial del fals SAP o equivalents, així com la suspensió dels programes de coordinació parental. **UN MALTRACTADOR O ABUSADOR NO ÉS UN BON PARE.**

EXIGIM que es dote de més recursos humans i econòmics al sistema judicial i que es creen en cada partit judicial oficines d'atenció especialitzades a les víctimes i jutjats de violència sobre les dones. Sensibilització i formació obligatòria en igualtat i prevenció de la violència masclista a tots els operadors judicials.. **JA N'HI HA PROU DE JUSTÍCIA PATRIARCAL.**

DENUNCIEM la violència sexual que sofrim, cada vegada més brutal i perpetrada cap a dones més joves, l'augment i la gravetat de les quals reflecteixen la naturalització i normalització de les cultures de la pornografia i del sistema prostitucional. Violència exercida, de forma exponencial, en edats més primerenques per adolescents. Igualment, denunciem la mutilació genital femenina i els matrimonis forçats de xiquetes i joves.

EXIGIM que s'implemente de manera efectiva la Coeducació i l'educació afectiva i sexual amb perspectiva feminista en tots els cicles educatius, així com la formació específica per a tot el personal que intervé en els processos, mitjans de comunicació i societat, especialment als homes i als joves, perquè trenquen amb una cultura de tolerància i negació que perpetua la desigualtat entre els sexes i la violència que causa. **LA IGUALTAT TAMBÉ S'APRÉN.**

DENUNCIEM la violència obstètrica i el seu hermetisme, també que hàgem de continuar exigint garanties perquè es complisquen els nostres drets sexuals i reproductius.

EXIGIM que no es permeta ni un sol pas enrere, com ha passat recentment als EUA en els drets sexuals i reproductius de les dones: **AVORTAMENT SEGUR I GRATUÏT**, garantit dins del sistema sanitari públic. **QUE NO ES PERMETA L'ASSETJAMENT A LES DONES QUE FAN ÚS DEL SEU DRET PER PART DE FONAMENTALISTES RELIGIOSOS.**

DENUNCIEM la violència de la indústria de l'explotació reproductiva, que assetja a les joves perquè venguen els seus òvuls i a les dones empobrides de països on la laxitud del marc legal les empeny a llogar els seus úters.

EXIGIM que es derogue la instrucció que permet la inscripció en el registre civil de xiquetes i xiquets víctimes de compravenda mitjançant la pràctica neoliberal d'úters de lloguer.

DENUNCIEM el sistema prostitucional que normalitza i potencia les indústries de la pornografia i de la prostitució, bases principals del tràfic i de màfies de proxenetes, el fonament de les quals és la deshumanització de dones i xiquetes per a ser usades per homes com a mers objectes de satisfacció, d'abús de poder i d'exercici de violència sobre nosaltres.

EXIGIM que s'elabore amb caràcter urgent la legislació abolicionista del sistema prostitucional per a frenar l'explotació sexual de milions de dones i xiquetes, que garantisca a les dones en situació de prostitució l'ajuda i els recursos necessaris i suficients per a la seua protecció, atenció i reparació integral, que persegueixi les xarxes criminals del proxenetisme i tracta amb finalitats d'explotació sexual, penalitzant a més la demanda per constituir un element essencial i clau per a la pervivència d'aquesta manera d'esclavitud. **SENSE PUTERS NO HI HA PROSTITUCIÓ.**

DENUNCIEM que no estiga garantida l'educació pública, laica, lliure de la ingerència d'ideologies religioses contràries a l'educació científica i els principis de la qual contravenen els de llibertat i igualtat de drets i oportunitats de dones i homes.

Per tant, **EXIGIM** un sistema educatiu públic, laic, igualitari i de qualitat.

DENUNCIEM l'amenaça d'eliminar a les dones com a subjecte jurídic de les lleis específiques de protecció i garantia dels nostres drets.

EXIGIM que es consideren les polítiques d'igualtat de dones i homes prioritàries i irrenunciables perquè ataquen de soca-rel aquesta violència. Totes les Administracions han de treballar de manera conjunta i coordinada en tots els seus nivells en les mesures per a l'erradicació de la violència contra les dones. **TERRORISME MASCLISTA, QÜESTIÓ D'ESTAT.**

DENUNCIEM la llei d'estrangeria vigent, llei que violenta de manera especial a les dones migrants. Malgrat la seua recent reforma, únicament agilitza els tràmits de regularització, però continua recloent-les en els nínxols laborals més precaris i rebutjats, atrapant-les en un "sòl enganxós" sense oportunitats de sortir d'aquest.

EXIGIM que es garantisca la protecció dels drets, la regularització i el dret d'asil a totes les dones migrants. **DEROGACIÓ DE LA LLEI D'ESTRANGERIA.**

EXIGIM que es tanquen els CIES, Centres Internament Persones Estrangeres, on se'ls priva de llibertat per una falta administrativa, sense haver comés cap delictes, i on les dones no tenen els seus drets mínims garantits.

DENUNCIEM l'escassetat i falta d'efectivitat de les polítiques actives d'ocupació existents dirigides a les dones, especialment a les víctimes de violència de gènere.

EXIGIM que els Serveis Públics d'Ocupació prestin a les dones víctimes de violència de gènere una atenció especialitzada i confidencial, que siga efectiva, a través de l'elaboració d'un itinerari sociolaboral individualitzat que incloga la formació específica necessària.

EXIGIM que la inserció sociolaboral de les dones en situació de violència de gènere siga un objectiu prioritari de les administracions públiques.

EXIGIM el control i seguiment dels Protocols contra l'assetjament sexual i l'assetjament per raó de sexe que són imprescindibles per a prevenir i erradicar les violències contra les dones en els centres de treball.

EXIGIM la incorporació de la prevenció de la violència de gènere com a matèria central en els plans d'igualtat, siguen voluntaris o obligatoris.

DENUNCIEM que encara existeixen règims laborals que mantenen en desigualtat, subordinació i precarietat a les dones, com el de treballadores de la llar, que malgrat que s'han aconseguit avanços encara no s'han equiparat en drets a la resta de la classe treballadora.

EXIGIM que s'agilitze l'adaptació de la legislació nacional al recentment ratificat Conveni 189 de l'OIT.

DENUNCIEM el patriarcat i el capitalisme depredadors que estan acabant amb els recursos naturals i les vides de les seues defensores.

EXIGIM que els governs no siguen còmplices de la violència exercida per les transnacionals contra les activistes i contra el planeta.

EXIGIM amb urgència major ambició de les polítiques en favor de la vida i de l'entorn que ens sustenta.

DENUNCIEM que la cultura patriarcal ens culpabilitza de tot el que ens passa per ser dones, sense que la societat, els mitjans de comunicació i els poders públics s'enfronten als mites misògins i antifeministes, utilitzant un llenguatge sexista i invisibilitzant a les dones.

EXIGIM un llenguatge inclusiu i la visibilització de les dones i les seues aportacions en tots els àmbits al llarg de la història.

DENUNCIEM la privatització dels serveis públics dirigits a les dones víctimes de violència masclista.

EXIGIM que es garantisquen els seus drets facilitant tots els recursos de protecció i ajuda suficients per a cobrir les necessitats econòmiques, de salut, habitacionals, formatives i laborals.
REVERSIÓ AL PÚBLIC I GESTIÓ DIRECTA DELS RECURSOS ESPECIALITZATS EN DONES.

DENUNCIEM la violència institucional cap a les dones víctimes de les violències masclistes.

EXIGIM responsabilitats polítiques en tots els estaments que l'exerceixen.

DENUNCIEM les múltiples violències i discriminacions que sofreixen les dones en situació de major vulnerabilitat, com les dones amb discapacitat, les dones majors, dones de l'àmbit rural.

EXIGIM polítiques i recursos públics que atenguen les interseccionalitats.

La violència contra les dones i les xiquetes és una vulneració sistemàtica dels drets humans, i **NO** pot tenir cabuda en una societat que es pree de ser democràtica.

PER AIXÒ AVUI SOM AQUÍ, PERQUÈ ENS VOLEM VIVES, LLIURES I UNIDES CONTRA EL MASCLISME I DIGUEM ALT I CLAR QUE...

EL MASCLISME ENS MATA

ORGANITZADES I MOBILITZADES, DENUNCIEM TOTES LES VIOLÈNCIES MASCLISTES

SOLES, ANEM MÉS DE PRESSA, JUNTES, ANEM MÉS LLUNY!!!

VOLEM, ARA I SEMPRE, UNA VIDA LLIURE DE VIOLÈNCIES MASCLISTES!!!

VISCA, VISCA, VISCA, LA LLUITA FEMINISTA!!!